

‘อย่าทำลายครูค้ำระบบรับนักเรียนใหม่’

**วารกรณ์
สามโกเศศ**

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

Varakorn@dpu.ac.th

มันเกาะไม่ถูกที่กัน

การรับนักศึกษาเข้ามหาวิทยาลัยในระบบใหม่ตามชื่อที่เรียกว่า Direct Admission นั้น ในความเห็นของผู้เขียนจะนำไปสู่ปัญหามากกว่าที่เป็นอยู่ด้วยเหตุผลหลายประการ ซึ่งหนึ่งในเหตุผลใหญ่ๆนั้นก็คือ กฎ “มนุษย์ตอบรับต่อแรงจูงใจ” ของวิชาเศรษฐศาสตร์สมัยใหม่

ปัญหาที่นำไปสู่ความพยายามคิดค้นหาวิธีใหม่ที่ดีกว่าก็คือภายใต้ระบบปัจจุบัน นักเรียนมัธยมปลายไม่สนใจการเรียนในชั้นปีที่ 6 จริงจัง ทูมเทเวลาให้แก่การเรียนพิเศษเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยเพราะให้ประสิทธิภาพมากกว่าในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย จนเกิดความสูญเสียและการเรียนรู้ไม่เป็นไปตามขั้นตอนอย่างที่ควรเป็น

การติวการสอบเข้าที่มีประสิทธิภาพนี้ทำให้นักเรียนที่ขาดทุนทรัพย์และอยู่ห่างไกลจากโรงเรียนดีที่มีชื่อเสียงเปรียบียบ เด็กนักเรียนกรุงเทพฯได้เปรียบกว่ามาก เพราะนอกจากจะมีครูและอุปกรณ์โรงเรียนดีแล้ว ยังอยู่ใกล้แหล่งติวเข้ามหาวิทยาลัยอีกด้วย

ระบบใหม่ถูกคิดค้นขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหานี้ โดยพยายามเอาผลการเรียนในชั้นเรียนมัธยมปลายเข้ามาร่วมพิจารณาด้วยเพื่อทำให้ให้นักเรียนมัธยมปลายสนใจการเรียนในชั้นเรียนมากขึ้นไม่ไปแสวงงไว้กับการติวเข้ามหาวิทยาลัย

สูตรที่คิดขึ้นก็คือ เอาเกรดของการเรียนภาคสุดท้ายของมัธยมปลายมาช่วยพิจารณาด้วยโดยให้มีสัดส่วนน้ำหนักมากขึ้นเป็นลำดับ(ร้อยละ 20 ถึงร้อยละ 50 ต่อไป) ส่วนวิชาที่แต่ละคณะของแต่ละมหาวิทยาลัยเห็นว่าสำคัญก็จะเอาผลการเรียนมาร่วมพิจารณาด้วย ส่วนที่เหลือของคะแนนสอบเข้าจะมาจากการสอบที่จัดโดยส่วนกลาง โดยใช้ข้อสอบเดียวกัน ดังที่เรียกว่า National Test เหมือนที่สอบกันอยู่ในปัจจุบัน

ข้อตกเถียงในปัจจุบันอยู่ที่สัดส่วนน้ำหนักของการเอาเกรดของการเรียนรวมและของวิชาต่างๆ มารวมกับคะแนนของ National Test บ้างก็ต้องการเพียงร้อยละ 10 บ้างก็ร้อยละ 50 ซึ่งในความเห็นของผู้เขียนไม่ว่าจะเถียงกันในเรื่องสัดส่วนของน้ำหนักอย่างไร ปัญหาที่พุ่งฮึงตุงนังเพราะตกลงกันไม่ได้ เพราะ

การสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่ต้องพึ่งการติวเป็นหลักนั้นเมื่มาจากกรณีที่ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยซึ่งจัดทำโดยทบวงมหาวิทยาลัยเดิมไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับอาจารย์ชั้นมัธยมปลายจากกระทรวงศึกษาธิการเลย ในแต่ละปีอาจารย์ผู้ออกข้อสอบก็เวียนกันมาจากหลายมหาวิทยาลัยออกกันคนละ 4-5 ข้อ และก็มีกรรมการกลางเป็นผู้คัดเลือก คนออกข้อสอบก็มักใช้วิธีดูข้อสอบเก่า(ผู้เขียนและเพื่อนๆ ที่เคยออกข้อสอบก็ทำเช่นนี้) ว่าเคยออกแนวใด มีเนื้อหาความยากง่ายอย่างไร และก็ออกไปตามนั้น(การติวโดยดูข้อสอบเก่าจึงได้ผล) ผมเชื่อว่ามีอาจารย์ไม่มากนักที่เอาหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการชั้นมัธยมปลายมาวางดูเวลาออกข้อสอบ อาจารย์จำนวนมากจะเห็นว่าหลักสูตรเหล่านั้นไม่เข้าท่า ง่ายไป เซยไป และข้อสอบของคณะระดับอาจารย์มหาวิทยาลัยนั้นมันต้อง “แน่นกว่า” อีกทั้งเนื้อหาข้อสอบต้อง “เจ๋ง” กว่าหลักสูตรของมัธยมปลาย

ช่องว่างระหว่างสิ่งที่เรียนในห้องของชั้นมัธยมปลายกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย จึงเป็นโอกาสของโรงเรียนกวดวิชา ที่กล่าวมานี้เป็นต้นเหตุของปัญหาที่ให้นักเรียนไม่สนใจการเรียนในชั้นมัธยมปลายปีที่ 6

ถ้าระบบรับเข้าใหม่ใช้ผลการเรียนจากชั้นมัธยมปลายของโรงเรียนกันมากขึ้นสิ่งที่คาดเดาได้อย่างมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นตามกฎหมาย “มนุษย์ตอบรับต่อแรงจูงใจเสมอ” ก็คือสภาพของเกรดเพื่อ (Grade Inflation) และคอร์รัปชันในหมู่ครูอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมปลายอย่างกว้างขวาง

โรงเรียนไหนๆ ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูอาจารย์ ผู้ปกครองก็อยากให้นักเรียนของโรงเรียนตนสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้มากๆ

ทั้งนั้น เพราะเป็นศักดิ์ศรีของโรงเรียน เป็นตัวพิสูจน์ความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งจะเป็นฐานไปสู่ตำแหน่งที่ใหญ่โตขึ้น เป็นตัววัดความรู้ความสามารถของครูอาจารย์ และเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครอง

ครูอาจารย์ทุกโรงเรียนจะถูกแรงกดดันทั้งทางตรงและอ้อมจากสมาคมผู้ปกครองและสังคมของอำเภอและจังหวัดให้ปล่อยเกรดให้สูงๆ เพื่อช่วยนักเรียนของตนเข้ามหาวิทยาลัย ถ้าทุกโรงเรียนทั่วประเทศทำแบบเดียวกัน โดยเกรดเพื่อให้อัตราเดียวกันหมดก็ไม่มีผลกระทบ เพราะน้ำหนักที่เอาไปรวมจะเท่ากันหมด แต่ในความเป็นจริงไม่มีทางที่จะพอให้อัตราเดียวกันหมดได้ ดังนั้น จึงเกิดการได้เปรียบเสียเปรียบขึ้น

ถ้ามีผู้อำนวยการโรงเรียนและครูอาจารย์ที่ซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ ควบคุมกำชับให้เกรดของนักเรียนมัธยมปลายเป็นไปตามความเป็นจริง ไม่เพื่อแล้ว นักเรียนของโรงเรียนนี้ก็เสียเปรียบ เค้าได้ว่าถ้าคนทำสิ่งที่ถูกต้องแล้วได้ผลลัพธ์หรือผลประโยชน์ที่ไม่ดี เชื่อเถอะว่าในไม่ช้าก็มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามแรงจูงใจ และก็จะปล่อยเกรดเพื่อกันหมด

ถ้าระบบการศึกษาของชาติอยู่บนพื้นฐานของการมีครูอาจารย์ที่ตั้งใจหรือจำใจต้องให้เกรดสูงกว่าที่ควรจะเป็นอย่างไม่สุจริตแล้ว ระบบนั้นน่าเป็นห่วงอย่างมาก มาดูฐานคุณภาพการศึกษาของไทยที่ไม่ค่อยสูงอยู่แล้วจะถูก Corrupt (ทำให้เสื่อมลง) ทำให้เลวร้ายยิ่งขึ้น โดยทั้งหมดนี้มาจากความปรารถนาดีที่จะแก้ไขปัญหาก็เป็นอยู่

ในระดับย่อย ครูอาจารย์จะถูกกดดันจาก "ข้อเสนอนอ" ของผู้ปกครองที่ต้องการให้เกรดของลูกตัวเองสูงเป็นพิเศษทั้งในรายวิชาและเกรดรวม ครูอาจารย์ที่มีจริยธรรมและหลักการดีก็ จะปฏิเสธ แต่จะมีครูอาจารย์ไม่น้อยที่อยู่ใต้อิทธิพลของ "ข้อ

เสนอนอ" นี้ ถ้าเราพิจารณาข้อครหาของการซื้อตำแหน่ง ครู อาจารย์ที่มีอยู่ในปัจจุบันแล้ว ก็ยังน่าเป็นห่วงว่าคนเหล่านี้ที่ ก้าวหน้ามาเพราะซื้อตำแหน่งจะกลายเป็นคนส่วนใหญ่ที่ตอบ สนอง "ข้อเสนอนอ" ของผู้ปกครอง

"มนุษย์ตอบรับต่อแรงจูงใจ" บอกเราว่าจะมี "ข้อเสนอนอ" เช่น นี้จากผู้ปกครองแน่นอน เพราะคุ้มอย่างมากที่จะเสียเงินเพื่อให้ได้ แต้มต่อจากน้ำหนักในส่วนนี้จากโรงเรียน เพื่อเอาไปเสริมคะแนน ที่มาจากการสอบแข่งขันกับคนเก่งทั่วประเทศ ซึ่งยังไม่รู้เหมือนกันว่าจะออกหัวหรือก้อย

ระบบการศึกษามัธยมปลายที่มีกลิ่นอายของคอร์รัปชันให้เด็ก ได้สัมผัสเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีอย่างยิ่ง สำหรับนักเรียนที่จะโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไป

รบบ Admission ใหม่มีจุดเน้นๆ แล้วเข้าทำ เพราะทำให้เกิด ความเท่าเทียมกันระหว่างเด็กในมิติของทุนทรัพย์ โอกาส และแหล่งที่ตั้งที่อยู่อาศัย แต่ถึงกลังไปแล้วคือการสร้างปัญหาใหม่ที่หนักแล้วและการแก้ไขก็ยาก

ถ้าแก้ไขละใจก็คือ

(ก) ปิดช่องว่างระหว่างเนื้อหาในชั้นมัธยมปลายและข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัย บัดนี้การศึกษาระดับอุดมศึกษาและมัธยมปลาย ก็อยู่ภายใต้กระทรวงเดียวกันแล้ว โอกาสในการปิดช่องว่างมีอยู่ สูงกว่าที่ผ่านมา ด้วยการออกข้อสอบ National Test ที่อยู่ใน เนื้อหาของหลักสูตรมัธยมปลายด้วยความร่วมมือของอาจารย์ มหาวิทยาลัยและอาจารย์ในโรงเรียนมัธยมปลาย ลดอัตราของ อาจารย์มหาวิทยาลัยซึ่งคิดว่าคน "แน่นกว่า" ออกไป

(ข) เมื่อข้อ (ก) เข้าลือคพอควรก็สอบ National Test ทุกวิชา ปีละหลายครั้งอย่างกว้างขวาง นักเรียนสามารถเลือกเอาคะแนน จากที่สอบวิชาต่างๆ ใน 2 ปีที่ผ่านมารวมกัน และยื่นขอสมัครเข้า เรียนในคณะต่างๆ ที่ประกาศคะแนนต่ำสุดไว้ ระบบนี้จะมีประ สิทธิภาพเพราะนักเรียนจะเสียเงินทองน้อย มีหลายโอกาส และจะ ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนมากขึ้น ระบบเช่นว่านี้ทำกันใน สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ญี่ปุ่น ฯลฯ มานานแล้ว

(ค) ถ้าจะดึงดันเอาระบบที่ใช้เกรดจากมัธยมปลายมาร่วม พิจารณาก็ต้องนำมาปรับแต่ง หรือ Standardize เชิงสถิติ เพื่อ ขจัดความเพ้อของเกรดออกไปซึ่งมีอยู่หลายวิธีแต่ละวิธีมีจุดอ่อน แตกต่างกันและเทียบกันได้ไม่ร้อยเปอร์เซ็นต์

ที่น่ากลัวที่สุดก็คือการดึงดันเอาระบบ Admission ใหม่มาใช้ เพื่อหาคะแนนเอาใจนักเรียนต่างจังหวัดซึ่งดูผิวเผินเป็นผลดีโดยหา รู้ไม่ว่าในที่สุดแล้วเกรดมันก็จะเพ้อกันทั้งประเทศ คอร์รัปชันครุฑกัน ทั้งประเทศ นักเรียนได้เปรียบและเสียเปรียบกันมากยิ่งขึ้น เพราะ พ่อแม่มีปัญญาให้ "ข้อเสนอนอ" ได้ไม่เท่ากัน และระบบมันก็จะตะอึง ตะอิ่ง